

8. 12. 2024–15. 12. 2024 * LIV * 2293

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE

Mislim, da je Newtonova tale misel: »Kar vemo, je kapljica, česar ne vemo, je morje.« A smo večino tega, kar vemo, prevzeli od drugih, ker smo jim verjeli. In vendar svojo pamet najbolj razglašajo ravno tisti, ki ne vedo prav dosti. Ljudje velikega znanja navadno ostajajo skromni, ne čutijo potrebe, da bi vzbujali pozornost. Ni čudno, da je Dostojevski videl, da je »polovična znanost bič za človeštvo«. Ko se človek zave, da bi bilo dobro vedeti, kakšen je v resnici, kaj narediti s svojim življenjem, kam je namenjen, pa si na to ne zna odgovoriti, je kar hudo. In če so se mu prilepile še kake »prijetne« odvisnosti, bo hitro začutil, da nima v sebi moči za samostojnost. Takrat je komaj kaj prostora za zaupanje in pogum, kaj šele za veselje nad življenjem. Zato je v svetu veliko umetne, naučene samozavesti, strahu pred Bogom in s tem pred prihodnostjo, zanikovanja

osebne odgovornosti in obtoževanja drugih. Iz tega je nastala kultura, ki močno odmeva v našem času. V liku Brezmadežne pa odkrivamo drugačno srce, dih drugačne kulture. Prve njene besede »Kako se bo to zgodilo« so izraz preproste radovednosti, ki želi razumeti vse, kar se dogaja v njej in v svetu. Evangelist bo povedal isto, da je »vse ohranila in premišljevala v svojem srcu«. Kakšno je to premišljevanje s srcem, najlepše ilustrirajo njene druge besede »Glej, dekla sem Gospodova«, ki odsevajo popolno zaupanja Bogu, in z lučjo Njegove modrosti vse presoja. Tu je vrednost meditacije. Ne le pot k Elizabeti, tudi njeni tretji besedi »Vina nimajo« razodevata srce, ki opazi stiske ljudi, pomaga in usmerja k Sinu. Ta kultura je delo Svetega Duha, raste iz vere Besedi, izkazuje pa se v človekoljubnosti.

Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Osemindvajseta kateheza papeža Frančiška:

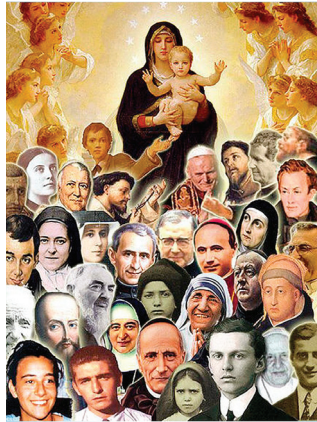
Molitev v občestvu s svetniki

Kadar molimo, nikoli ne molimo sami, ampak smo potopljeni v veličastno reko molitev, ki je pred nami in se nadaljuje za nami. V molitvah, ki jih najdemo v Svetem pismu in ki pogosto odmevajo v bogoslužju, je sled starodavnih zgodb, čudežnih osvoboditev, izgonov in žalostnih pregnanstev, ganljivih vrnitev, prekipevajočih hvalnic ... Ti glasovi se prenašajo iz roda v rod, v nenehnem prepletanju osebnih izkušenj in izkušenj ljudstva in človeštva, ki mu pripadamo. Nihče se ne more ločiti od svoje zgodovine, zgodovine svojega naroda, saj to zapuščino vedno nosimo v svojih običajih in tudi v molitvi.

Molitve – tiste prave – se ves čas širijo na »družabnih omrežjih«: z bolnišničnih oddelkov, s prazničnih srečanj, pa tudi od tistih, ki trpijo v tišini ... Bolečina enega je bolečina vseh in sreča enih se preliva v srca drugih. Molitve se vedno znova rojevajo: vsakokrat, ko sklenemo roke in odpremo srce Bogu, se znajdemo v družbi svetnikov, ki molijo z nami in posredujejo za nas kot starejši bratje

in sestre, ki so šli skozi isto človeško pustolovščino kot mi. V Cerkvi ni žalovanja, ki bi ostalo osamljeno, ni solze, ki bi bila potočena v pozabo, saj vse diha in je deležno skupne milosti. Ni naključje, da so v starih cerkvah pokopavali na vrtu okoli svetišča, kot da bi hoteli povedati, da pri vsaki evharistiji sodeluje tudi vrsta tistih, ki so odšli pred nami. To so naši starši in stari starši, botri, kateheti in drugi vzgojitelji ... To je vera, ki nam je bila izročena in ki smo jo prejeli; tudi preko molitve.

Svetniki so še vedno tu, nedaleč od nas, in njihove upodobitve v cerkvah spominjajo na »oblak pričevalcev«, ki nas vedno obdaja. So pričevalci, ki nas na tisoče različnih načinov usmerjajo k Jezusu Kristusu, zato tisti, ki te ne spomni na Jezusa Kristusa, ni svetnik. Svetniki nas spominjajo, da tudi v našem življenju, čeprav je slabotno in zaznamovano z grehom, lahko zacveti svetost. Svetost je življenjska pot, srečanje z Jezusom, svetnik je pričevalec, ki je srečal Jezusa in mu sledil.

»Tisto, kar je nenavadno, je vedno sumljivo. Všeč mi je, kar je navadno, kar je običajno: evangelijske kreposti, pristna ponižnost, spokornost, obzirnost; vse to na dober, popoln način, preprosto in brez hrupa.«

(Blaženi Marko Anton Durando, duhovnik, redovni ustanovitelj)

Katekizem pojasni, da svetniki »zrejo Boga, ga hvalijo in ne nehajo skrbeti za tiste, ki so jih pustili na zemlji [...] Njihova priprošnja je najvišje služenje božjemu načrtu. Moremo in moramo jih prositi, naj posredujejo za nas in za ves svet« (KKC, 2683). V Kristusu je skrivnostna solidarnost med tistimi, ki so prešli v drugo življenje, in nami, romarji skozi to življenje: naši dragi rajni še naprej skrbijo za nas iz nebes. Molijo za nas in mi molimo z njimi.

To molitveno vez med nami in svetniki doživljamo že tukaj, v zemeljskem življenju: molimo drug za drugega, prosimo in darujemo molitve ... Prvi način molitve za nekoga je, da se o njem pogovarjamo z Bogom. Če to počnemo redno, vsak dan, se naše srce ne zapre, ampak ostane odprto za naše brate in sestre. Molitev za druge je prvi izraz ljubezni do njih

in nas spodbuja h konkretni bližini. Tudi v konfliktnih trenutkih je eden od načinov, kako razrešiti nesoglasje, ga ublažiti, molitev za osebo, s katero sem v sporu. Z molitvijo Gospod spremeni moje srce, mojo držo, da omogoči novo srečanje in prepreči, da bi konflikt postal vojna brez konca.

Prvi način, kako se spoprijeti s stisko, je, da prosimo svoje brate in sestre, predvsem svetnike, naj molijo za nas. Ime, ki nam je bilo dano pri krstu, ni nalepka ali okrask! Običajno je to ime Device, svetnice ali svetnika, ki ne čakajo drugega, kot da nam pomagajo pri Bogu doseči milosti, ki jih najbolj potrebujemo. Vemo pa, da tudi tu na zemlji obstajajo sveti ljudje, možje in žene, ki živijo v svetosti. To so »vsakdanji« svetniki, skriti svetniki oz. »svetniki izza sosednjih vrat«: tisti, ki živijo in delajo z nami ter živijo sveto življenje.

ADVENTNI SVETNIK – sveta Lucija

K sveti Luciji, priljubljeni svetnici iz zgodnjekršćanske dobe, se ljudje še danes radi zatekajo po pomoč in jo častijo. Kljub legendam, ki so se spletle okoli njene življenjske zgodbe, pa je njen obstoj zgodovinsko popolnoma dokazan. Svoji odločitvi, da ostane neporočena in živi umaknjeno deviško življenje, je ostala zvesta vse do mučeniške smrti. Po legendi naj bi si sama iztaknila oči, da bi se tako izognila nadležnemu snubcu in si ohranila devišstvo, a ji je angel prinesel nove, še lepše.

Rodila se je okoli leta 286 v Sirakuzah na Siciliji v Italiji, kjer je leta 304 tudi umrla mučeniške smrti. Bila je pobožno dekle in že kot otrok je sklenila, da bo ohranila čistost. V tej svoji odločitvi in zvestobi

Kristusu je bila tako trdna, da je niti zaročenec niti strašna mučenja pri tem niso mogli omajati. Zaročenec jo je zato užaljen naznanil oblastem. Konzul Pashazij jo je najprej ukazal odpeljati v javno hišo, da bi jo onečastili, dal jo je žgati z ognjem, polivati z vrelim oljem in smolo, pa ji nič ni prišlo do živega. Na koncu so jo obglavili.

Je zavetnica slepih, bolnih otrok, kmetov, steklarjev, sedlarjev, krojačev, šivilj, tkalcev, nožarjev, kočijažev, pisarjev, notarjev, tapetnikov, hišnikov, vratarjev. Priporočajo se ji proti očesnim boleznim, bolečinam v grlu, okužbam, krvavitvam in griži. Pri nas ji je posvečenih 12 cerkva.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 8. 12.: brezmadežno spočetje Device Marije, Miklavževa nedelja**
- **Ponedeljek, 9. 12.:** sv. Peter Fourier, redovni ustanovitelj
- **Torek, 10. 12.:** Loretska Mati Božja
- **Sreda, 11. 12.:** sv. Damaz I., papež
- **Četrtek, 12. 12.:** Devica Marija iz Guadalupe
- **Petek, 13. 12.:** sv. Lucija, devica, mučenka
- **Sobota, 14. 12.:** sv. Janez od Križa, duhovnik, cerkveni učitelj
- **Nedelja, 15. 12.: 3. adventna nedelja**

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim
15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI

DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Informacije dobite tudi na spletnem naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)

